

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-05497/26-4

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) jako nadřízený orgán příslušný podle ustanovení § 16a odst. 4 ve spojení s ustanovením § 20 odst. 4 a odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, rozhodl o stížnosti

(dále jen „žadatel“), na postup Fakultní nemocnice Bulovka, IČO: 000 64 211, se sídlem Budínova 67/2, 180 81 Praha 8, při vyřizování dvou žadatelových žádostí o informace ze dne 8. 6. 2026 (ve druhém případě nedatováno), takto:

Výše úhrady nákladů za poskytnutí informací stanovená oznámením Fakultní nemocnice Bulovka ze dne 23. 6. 2026 **se dle ustanovení § 16a odst. 7 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, snižuje z částky 10 800 Kč na částku 0 Kč.**

Odůvodnění

I.

Vymezení věci

[1] Žadatel se dne 8. 6. 2026 obrátil na Fakultní nemocnici Bulovka (dále jen „povinný subjekt“) a dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), požádal o poskytnutí informací týkajících se Kliniky infekčních nemocí povinného subjektu, a to vždy v rozdělení podle kategorií L1 [začínající lékař – absolvent medicíny (bez atestace)], L2 [lékař po základním kmeni specializačního vzdělávání], L3 [lékař se specializovanou způsobilostí (atestace)]:

- 1) počet lékařů přijatých v období kalendářního roku 2024 (tj. nastoupilo do pracovního poměru)
- 2) počet lékařů přijatých v období kalendářního roku 2025 (tj. nastoupilo do pracovního poměru)
- 3) počet lékařů přijatých v období kalendářního roku 2026 (tj. nastoupilo do pracovního poměru)
- 4) kolik pracovních míst (pozic) pro lékaře bylo v roce 2024 na této klinice vypsáno/plánováno k obsazení, avšak nepodařilo se je obsadit a z jakého důvodu (např. nebyl žádný uchazeč (nezájem), uchazeči nesplnili kvalifikační nebo jiné požadavky, uchazeč nastoupil a následně nenastoupil/odstoupil, výběrové řízení bylo zrušeno z jiného důvodu),

- 5) *kolik pracovních míst (pozic) pro lékaře bylo v roce 2025 na této klinice vypsáno/plánováno k obsazení, avšak nepodařilo se je obsadit a z jakého důvodu (např. nebyl žádný uchazeč (nezájem), uchazeči nesplnili kvalifikační nebo jiné požadavky, uchazeč nastoupil a následně nenastoupil/odstoupil, výběrové řízení bylo zrušeno z jiného důvodu),*
- 6) *kolik pracovních míst (pozic) pro lékaře bylo v roce 2026 na této klinice vypsáno/plánováno k obsazení, avšak nepodařilo se je obsadit a z jakého důvodu*
(dále jen „žádost č. 1“).

[2] Téhož dne podal žadatel další žádost o informace, v níž požádal o poskytnutí následujících informací:

- 1) *počet zaměstnanců ke dni posledního dne každého kalendářního měsíce ledna 2025 až května 2026 vykonávajících práci na pracovní pozici lékaře, a to v členění podle dosažené specializace v oboru a podle rozsahu pracovního úvazku; informace za lékaře na JIP požádal vyčlenit samostatně,*
- 2) *výše průměrné mzdy zaměstnanců na pracovní pozici lékaře ke dni posledního dne každého kalendářního měsíce leden 2025 až květen 2026, a to v členění podle dosažené specializace v oboru a podle rozsahu pracovního úvazku; informace za lékaře na JIP požádal vyčlenit samostatně. Odděleně pak požádal o poskytnutí těchto informací:*
 - a. *za část představující základní mzdu,*
 - b. *za celkovou mzdu, resp. odměnu, tj. včetně všech složek odměňování, a to i odměn poskytovaných mimo pracovní poměr, zejména na základě dohody o pracovní činnosti, dohody o provedení práce či jiného obdobného právního titulu,*
 - c. *za část poskytovanou jako nepeněžní plnění v souvislosti s výše uvedeným.*

(dále jen „žádost č. 2“).

[3] Povinný subjekt vyzval dne 23. 6. 2026 žadatele k úhradě nákladů spojených s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací požadovaných v obou žádostech ve výši 10 800 Kč. K tomu povinný subjekt doplnil, že požadované informace je schopen shromáždit až na základě manuálního vyhledání a rozčlenění dat, neboť jím používaný systém neumožňuje jednoduše dle v žádosti uvedených kritérií požadovaná data selektovat. K tomu doplnil, že počty přijatých lékařů v daném rozčlenění v jednotlivých letech, počty a detaily vypsaných a neobsazených pracovních míst v daném rozčlenění v jednotlivých letech, počty lékařů v daném rozčlenění za jednotlivé měsíce ani souhrnný údaj o průměrné mzdě lékařů v daném rozčlenění v jednotlivých měsících tak, jak je požadováno v žádosti, jako soubor neexistuje. Vyhledání požadovaných informací si dle sdělení povinného subjektu vyžádá 24 hodin práce s tím, že hodinovou sazbu za mimořádně rozsáhlé vyhledávání stanovil ve výši 450 Kč.

[4] Žadatel podal dne 23. 6. 2026 proti postupu povinného subjektu stížnost dle ustanovení § 16a odst. 1 písm. d) InfZ, v níž označuje požadavek na úhradu za nezákonný, nepřezkoumatelný a odporující InfZ a judikatuře správních soudů. Žadatel připomněl povinnost konkrétně a přezkoumatelně odůvodnit, z jakých skutkových okolností povinný subjekt dovozuje existenci mimořádně rozsáhlého vyhledávání a jakým způsobem dospěl k požadované výši úhrady. Takové odůvodnění však výzva povinného subjektu dle žadatelova názoru neobsahuje. Totéž pak platí pro tvrzenou časovou náročnost vyhledávání požadovaných informací. Žadatel poukazuje na to, že výzva povinného subjektu neobsahuje žádnou metodiku výpočtu ani skutkový základ, na němž by bylo možné tento závěr přezkoumat. Požadavek na úhradu tak podle žadatele neumožňuje zpětnou kontrolu správnosti výpočtu ani žadatelem, ani nadřízeným orgánem. Žadatel konečně také vytýká

povinnému subjektu, že se nezabýval tím, které požadované informace již existují a které jsou běžně dostupné v jeho evidencích.

[5] Povinný subjekt neshledal důvody pro změnu svého postupu a předmětnou stížnost postoupil společně se spisovým materiálem a stanoviskem dne 3. 8. 2026 Úřadu k vyřízení.

II.

Procesní otázka určení nadřízeného orgánu

[6] Úřad se nejprve zabýval otázkou své příslušnosti k vedení řízení o stížnosti na postup povinného subjektu v předmětné věci. Ustanovení § 20 odst. 5 InfZ stanoví, že nelze-li podle ustanovení § 178 správního řádu nadřízený orgán určit, rozhoduje v řízení o stížnosti Úřad.

[7] Fakultní nemocnice Bulovka je příspěvkovou organizací zřízenou Ministerstvem zdravotnictví a jako taková je povinným subjektem dle InfZ. Protože jeho nadřízený orgán nelze určit podle § 178 správního řádu, je tedy dle § 20 odst. 5 InfZ příslušným nadřízeným orgánem Úřad.

III.

Věcné posouzení stížnosti

Právní rámec

[8] Dle ustanovení § 2 odst. 1 InfZ *povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, jsou státní orgány, územní samosprávné celky a jejich orgány a veřejné instituce.*

[9] Dle ustanovení § 16a odst. 1 písm. d) InfZ *stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace může podat žadatel, který nesouhlasí s výší úhrady sdělené podle § 17 odst. 3 nebo s výší odměny podle § 14a odst. 2, požadovanými v souvislosti s poskytováním informací.*

[10] Dle ustanovení § 17 odst. 1 InfZ *povinné subjekty jsou v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.*

[11] Dle ustanovení § 17 odst. 3 a 4 InfZ *v případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Součástí oznámení musí být poučení o možnosti podat proti požadavku úhrady nákladů za poskytnutí informace stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d), ze kterého je patrné, v jaké lhůtě lze stížnost podat, od kterého dne se tato lhůta počítá, který nadřízený orgán o ní rozhoduje a u kterého povinného subjektu se podává. Nesplní-li povinný subjekt vůči žadateli oznamovací povinnost podle odstavce 3, ztrácí nárok na úhradu nákladů.*

Aplikace na předmětný případ

[12] Úřad na základě řádně, včas a oprávněnou osobou podané stížnosti přezkoumal postup povinného subjektu podle ustanovení § 16a odst. 7 InfZ.

[13] Předně je třeba připomenout, že InfZ obsahové náležitosti stížnosti na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace nestanoví. Z povahy věci lze dovodit, že ze stížnosti musí být zřejmé, kdo ji činí, jakému povinnému subjektu je určena a jaké věci

se týká. Pokud jde o povinnost tvrzení a povinnost důkazní, jde o základní principy spojené s jakýmkoli opravnými prostředky, třebaže u stížnosti nelze hovořit o povinnosti žadatele označit důkazy na podporu svých tvrzení, jako je tomu u účastníka správního řízení dle správního řádu. Je tedy v zájmu stěžovatele, aby své námitky proti postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace vymezil co nejkonkrétněji a svá tvrzení doložil, resp. navrhl důkazy, je-li to v konkrétním případě nutné pro přezkoumání postupu povinného subjektu (srov. JELÍNKOVÁ, Jitka, TUHÁČEK, Miloš. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: praktický komentář*. 3. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2023, s. 268).

[14] Pokud jde o rozsah stížnostního přezkumu, pak platí, že nadřízený orgán přezkoumává postup povinného subjektu v rozsahu vymezeném žadatelem s tím, že nadřízený orgán není vázán pouze námitkami žadatele. Pokud nadřízený orgán zjistí jiné než stěžovatelem tvrzené pochybení povinného subjektu, musí k tomuto zjištění při vyřizování stížnosti přihlédnout. Pokud však stěžovatel nesplní svou povinnost „tvrdit a prokázat“, nemůže později vytýkat nadřízenému orgánu, že určité nikoli zjevné pochybení povinného subjektu nebylo nadřízeným orgánem v rámci stížnostního řízení „odhaleno“. V zásadě tedy lze konstatovat, že postup povinného subjektu přezkoumává nadřízený orgán jednak z hlediska žadatelem uplatněných námitek a jednak z hlediska případné existence ze spisu zjevných pochybení. V případě, kdy stěžovatel ve stížnosti neuvede žádné námitky, může se nadřízený orgán omezit jen na přítomnost případných zjevných pochybení, přičemž stěžovatel pak nemůže následně nadřízenému orgánu účinně vytýkat, že nadřízený orgán neobjevil „skrytou vadu“ v postupu povinného subjektu (srov. FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš; MÍŠEK, Jakub; LUDVÍK, Otakar. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: komentář*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2025., s. 1396 a násl.).

[15] Úřad se v rámci posuzování předmětného případu nejprve zabýval tím, zda povinný subjekt uplatnil úhradu stanovených nákladů spojených s mimořádně rozsáhlým vyhledáním informací řádně a ve lhůtě plynoucí z ustanovení § 17 odst. 3 ve spojení s ustanovením § 14 odst. 5 písm. d) InfZ, a dále tím, zda celková výše úhrady odpovídá znění ustanovení § 17 odst. 1 InfZ a nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, v platném znění (pozn. sazebník úhrad za poskytování informací).

[16] Žadatel podal u povinného subjektu v tentýž den dvě žádosti o informace, které spolu obsahově souvisely, neboť se týkaly zaměstnaneckých dat lékařů Kliniky infekčních nemocí dotázaného povinného subjektu. Povinný subjekt tedy přistoupil ke spojení těchto žádostí a k jejich společnému vyřizování. V té souvislosti žadatele vyzval k úhradě nákladů daných mimořádně rozsáhlým vyhledáváním požadovaných informací ve výši 10 800 Kč s tím, že zpracování podkladů k odpovědi si vyžádá 24 hodin práce pověřeného zaměstnance.

[17] Úřad připomíná, že ustanovení § 17 odst. 1 InfZ stanoví taxativní náklady, jejichž úhradu je možné po žadateli žádat. Těmi mohou být jednak náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli, a vedle toho pak pouze náklady dané mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací. InfZ totiž vychází z pravidla, že informace se (až na výjimky) poskytují, přičemž omezení či podmiňování poskytování informací (ony výjimky) podléhají restriktivnímu výkladu a musí být řádně odůvodněné (důkazní břemeno leží na povinných subjektech). Jednou z výše uvedených výjimek je i úplatnost (mimořádně rozsáhlého) vyhledávání informací. Přístup k informacím (jejich poskytování) má být svobodný, tedy bez jakéhokoliv, včetně finančního, zatížení. Úplatnost souvisí s tím, že s ohledem na konkrétní podmínky u povinného subjektu a na množství požadovaných informací nebo jejich povahu bude vyhledání informací

pro povinný subjekt zátěží nad míru obvyklou (obdobně též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2016, č. j. 5 As 35/2016-25).

[18] Povinný subjekt proto stíhá povinnost **odůvodnit, proč se jedná o mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací a nejde o vyhledávání běžné** (zvláště, jde-li o informace potřebné k jeho každodenní činnosti). V písemném oznámení o požadované úhradě musí povinný subjekt uvést, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady vyčíslena, tzn., musí uvést nejen jednotkovou sazbu a počet hodin, po které by trvalo vyhledání informace, ale též **náležitě odůvodnit, v čem mimořádná rozsáhlost vyhledávání spočívala** (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2017, č. j. 6 As 326/2016-32).

[19] V ustálené aplikační praxi správních orgánů je neurčitý právní pojem mimořádně rozsáhlé vyhledávání vykládán zejména jako případ činnosti, kdy je zapotřebí požadovanou informaci **vyhledávat z více pramenů, sestavovat ji z různých podkladů, s čímž může být spojeno i shromáždění a prověření velkého množství informací**, případně uskupení velkého množství dílčích údajů v případech, kdy je nutno **postupovat v součinnosti více složek povinného subjektu**, nebo kdy je **nutná znalost kontextu celého případu**, ke kterému se požadovaná informace vztahuje, a **kdy není možno po povinném subjektu spravedlivě požadovat, aby tyto zvýšené náklady nesl** s tím, že za vyhledávání informací lze považovat takovou činnost zaměstnanců povinného subjektu, která spočívá v identifikaci a následném shromáždění požadovaných informací a v navazujícím zpracování odpovědi na žádost, tedy v utřídění informací za účelem jejich předání žadateli.

[20] Mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací se přitom rozumí situace, kdy shromáždění informací bude pro daný povinný subjekt představovat **v jeho konkrétních podmínkách časově náročnou činnost**, která se **objektivně vzato vymyká běžnému poskytování informací** tímto povinným subjektem. O zvýšenou aktivitu povinného subjektu se bude jednat typicky tehdy, jestliže zaměstnanec pověřený vyřízením žádosti bude nucen **na delší dobu přerušit či odložit plnění svých ostatních úkolů** a cíleně se po tuto dobu věnovat vyhledání informací. Mimořádně rozsáhlé vyhledání informací však nemůže být odvozeno od komplikovanosti vnitřního systému, přičemž tato případná komplikovanost zvyšující časové či personální nároky na vyřizování žádosti o poskytnutí informace nemůže jít „k tíži“ žadatele (srov. FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš; MÍŠEK, Jakub; LUDVÍK, Otakar. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: komentář*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2025., s. 1513).

[21] Je tedy úkolem povinného subjektu, aby **do spisu o vyřizování žádosti řádně doložil, že se v daném případě skutečně jednalo o mimořádně rozsáhlé vyhledání informací**, neboť v opačném případě nebude jeho nadřízený orgán schopen výši přezkoumat a nebude moci tyto náklady uznat. Takové doložení je přitom zpravidla provedeno tak, že příslušní zaměstnanci, kteří se na vyhledání podíleli, vyčíslí dobu strávenou vyhledáváním požadovaných informací a **v záznamu založeném do spisu popíší způsob vyhledání informací**. Povinný subjekt kromě toho musí též prokázat, že se v daném případě skutečně jednalo o vyhledávání, které bylo mimořádně rozsáhlé, tedy **musí objasnit, v čem spočívala jeho mimořádná rozsáhlost** (srov. FUREK, Adam; ROTHANZL, Lukáš; MÍŠEK, Jakub; LUDVÍK, Otakar. *Zákon o svobodném přístupu k informacím: komentář*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2025., s. 1524).

[22] Jde-li o samotné stanovení výše úhrady, musí být z rozhodnutí povinného subjektu patrné, nejenom **proč** byla úhrada stanovena, ale i **za co a jak**. Nepostačí tedy prostý odkaz na sazbu násobenou odhadem času, který vyhledávání informace zabere, neboť rozhodnutí,

včetně výše stanovené úhrady, musí být přezkoumatelné co do důvodnosti, účelnosti a přiměřenosti vyčíslení úhrady. Povinný subjekt musí alespoň rámcově uvést, **jaké jednotlivé úkony jsou pro vyhledání informace zapotřebí** a kolik času na vyhledávání informace bude či bylo potřeba. Jak již bylo uvedeno výše, náklady vzniklé v souvislosti s mimořádně rozsáhlým vyhledáváním informací musí být **vždy reálné** (byť ne zcela přesné) a nesmí sloužit k odrazování skutečných i potencionálních žadatelů vyžadovat informace od povinného subjektu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 2. 2021, č. j. 1 As 281/2020-42).

[23] Povinný subjekt nicméně takto nepostupoval, neboť se ve své výzvě k úhradě omezil toliko na tvrzení, že „*systém, který FNB používá, neumožňuje jednoduše dle v Žádosti uvedených kritérií požadovaná data selektovat, přičemž využívaná databáze neumožňuje export v Žádosti požadovaných dat*“, a proto je nelze získat jiným způsobem, než „*manuálním vyhledáním a rozčleněním dat*“. Z takového popisu skutečně nevyplývá, z jakého důvodu by se mělo jednat o mimořádně rozsáhlé vyhledávání. Jediným důvodem, pro který mohl povinný subjekt k tomuto závěru dospět, je skutečnost, že takové zpracování podkladů si má vyžádat 24 hodin práce pověřeného zaměstnance.

[24] Dle judikatury správních soudů však není možné vycházet pouze ze samotné délky zpracovávání podkladů k odpovědi. Vždy je třeba náležitě odůvodnit, čím se v tom kterém případě vyřízení žádosti vymyká běžnému poskytování informací tímto povinným subjektem. Takové odůvodnění v nyní posuzované výzvě uvedeno není, naopak činnosti potřebné ke zpracování odpovědí jsou povinným subjektem popsány natolik obecně, že je možné považovat je za běžné úkony spojené s vyřízením jakékoli žádosti o informace. Rozhodně nikterak nevypovídají o náročnosti nyní posuzovaného případu.

[25] Jak přitom správně uvedl žadatel ve své stížnosti, povinný subjekt nikterak blíže nepopsal průběh vyhledávání tak, aby nejen žadatel, ale také nadřízený orgán mohl posoudit, zda je tvrzených 24 hodin skutečně odpovídajících žadatelovým požadavkům. Z takto strohé odůvodnění skutečně není vůbec zřejmé, jakým způsobem povinný subjekt určil časovou dotaci na vypracování odpovědi pro žadatele právě v této délce. Je přitom evidentní, že požadované informace dosud povinným subjektem vyhledány nebyly. K tomuto závěru dospěl Úřad především z této části odůvodnění výzvy k úhradě: „*Informace k výše uvedenému (tj. vyhledání a agregace personálních dat v požadovaném rozčlenění za dané období) je FNB schopna shromáždit až na základě manuálního vyhledání a rozčlenění dat.*“ Úřad v této souvislosti poukazuje rovněž na běžnou praxi povinných subjektů vyplývající mimo jiné právě z výše uvedené judikatury správních soudů, a sice založení již vyhledaných informací do spisového materiálu předkládaného nadřízenému orgánu k doložení správnosti a pravdivosti jednotlivých tvrzení uvedených ve výzvě k úhradě.

[26] Vzhledem k tomu, že z předloženého spisového materiálu nevyplývá jakýkoli důkaz o opaku, dospěl Úřad k přesvědčení, že tvrzená délka práce byla stanovena na základě pouhého odhadu. Takový postup, kdy ani žadatel ani nadřízený orgán není schopen jakkoli ověřit pravdivost uvedených tvrzení, nicméně nelze tolerovat. Povinný subjekt totiž nemůže určit **bez bližšího odůvodnění** předpokládané náklady a k samotnému vyhledávání přistoupit až poté, co žadatel provede stanovenou platbu. Již ustálená judikatura sice připouští řešení situace, kdy žadatel požádá o značné množství informací, pomocí odhadu, ten ale musí být **tzv. kvalifikovaný**. V této souvislosti je možné zmínit například nálezy Ústavního soudu ze dne 21. 5. 2019 sp. zn. I. ÚS 1083/2016, podle něhož „*neznamená to, že povinný subjekt musí před žádostí o úhradu podle § 17 zákona č. 106/1999 Sb. informaci plně vyhledat a tím se vystavit riziku, že jeho vyhledávací činnost a náklady na ni vynaložené přijdou vniveč právě*

s ohledem na výši úhrady neakceptovatelné pro žadatele o informaci. Zákon totiž nijak nevylučuje, že žádaná úhrada bude stanovena kvalifikovaným odhadem, **např. vyhledáním části žádaných informací a odhadem potřebného času a nákladů na dokončení vyhledání**“.

[27] Ve svém navazujícím nálezu ze dne 29. 6. 2021, sp. zn. III. ÚS 3339/20, pak Ústavní soud poskytl jakýsi návod pro aplikaci tohoto kvalifikovaného odhad: „Dospěje-li proto povinný subjekt k názoru, že bude nutné takové rozsáhlé vyhledávání provést, přikročí buď k samotnému vyhledání a zpracování informace, anebo - umožňuje-li to povaha vyhledávaných informací - využije tzv. kvalifikovaného odhadu, tedy vyhledání pouze z jakéhosi reprezentativního vzorku vybraných podkladů (např. 5 spisů z 500, 10 dokumentů z 250 apod.). V něm budou požadované informace dohledány a eventuálně i zpracovány do podoby, v jaké je možné je poskytnout.“

[28] Ústavní soud nicméně upozornil, že „základem pro kvalifikovaný odhad je však vždy reálná skutečnost, tedy skutečný čas vynaložený na popsané činnosti, který dalším přepočtem na jednotky a následným převodem na celý rozsah podkladů může posloužit jako akceptovatelný kvalifikovaný odhad. Aby bylo i takto stanovené vyúčtování úhrady věrohodné a zejména přezkoumatelné, je nezbytné postup povinného subjektu náležitě popsat a doložit například formou úředního záznamu z mimořádně rozsáhlého vyhledávání do spisu (obdobně viz FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, JIROVEC, Tomáš. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 2016. Praha: C. H. Beck, str. 1022). Jeho obsahem by měl být dle povahy vyhledávaných informací například postup při vyhledávání, proč byl zvolen právě popisovaný způsob vyhledávání, jaký vzorek podkladů byl použit a jak byl určen, zda bylo využito informačního systému či listinných podkladů, jaké úkony musely být vykonány a jak dlouho trvaly; je-li do úhrady započítána i doba na písemné zpracování, je vhodné přiložit již i zpracovaný soubor informací, který je v případě potřeby možné vyloučit z nahlížení. Označena by měla být rovněž osoba, která vyhledávání prováděla. Ze samotného odůvodnění stanovení úhrady by pak mělo vyplynout, jaké jednotlivé úkony je pro vyhledání informace nutné provést a kolik času na vyhledávání informace bude potřeba, a to v takovém rozsahu, aby bylo přezkoumatelné co do důvodnosti, účelnosti a přiměřenosti vyčíslení úhrady“.

[29] Tento přístup tedy klade důraz na důsledný popis skutkových okolností konkrétního případu. Právě proto, že se jedná o odhad, je třeba jej nejen v oznámení odůvodnit a náležitě popsat, ale musí o něm být současně i záznam ve spisovém materiálu. Takový postup tedy musí být podložen konkrétním zjištěním, které bude řádně doloženo ve spisovém materiálu, neboť pouze tak je nadřízený správní orgán schopen náležitě přezkoumat oprávněnost stanovené výše úhrady za vyhledání informací. Povinný subjekt se nicméně v nyní posuzované výzvě omezil na pouhé konstatování, že vyhledání a agregace personálních dat v požadovaném členění za dané období je třeba shromáždit na základě manuálního vyhledání a rozčlenění dat. Jak přitom správně uvádí žadatel ve své stížnosti, povinný subjekt nesdělil například ani základní údaj o tom, kolika zaměstnanců se takové vyhledávání týká. Úřad má shodně s žadatelem za to, že minimálně tento údaj by měl být povinnému subjektu znám. Povinný subjekt mohl dále například uvést, jaké evidence budou prohledávány, kolik záznamů obsahují, či jakou dobu trvá zpracování jednoho záznamu. Žádný takový údaj, z něhož by bylo lze alespoň náznakem odvodit, jak povinný subjekt dospěl k tvrzeným 24 hodinám, však jeho výzva neobsahuje. O kvalifikovaném odhadu tedy v nyní posuzovaném případě hovořit nelze.

[30] S ohledem na výše uvedené dospěl Úřad shodně s žadatelem k závěru, že výzva povinného subjektu je nepřezkoumatelná, neboť z jejího odůvodnění není vůbec zřejmé,

na základě jakých skutečností dospěl povinný subjekt k tvrzení o délce nutné ke zpracování odpovědi na žadatelovy žádosti. Úřad si je vědom toho, že žadatel požádal o větší množství informací vztahujících se k delšímu časovému období, avšak povinný subjekt, aniž by blíže popsal způsob vyhledávání těch kterých informací, či stanovil dílčí časovou náročnost té které činnosti, uvedl celkovou délku práce, která však bez uvedení těchto souvislostí zůstává pouze ničím nepodloženým, a tedy nepřezkoumatelným odhadem. Jak přitom vyplývá z výše citované judikatury správních soudů, takový postup je neobhajitelný.

[31] Pouze pro úplnost pak Úřad poukazuje na to, že Sazebník povinného subjektu stanoví, že se účtuje každá započatá hodina mimořádně rozsáhlého vyhledávání. V této souvislosti je však třeba upozornit, že požadování úhrady každé **započaté** hodiny, či jakékoli její části, je v rozporu se základní zásadou svobodného přístupu k informacím, podle níž může povinný subjekt žádat úhradu pouze skutečně odvedené práce. Ta však v takovém případě odvedena nebyla. Povinný subjekt tak nemůže po žadatelích po právu požadovat její úhradu.

IV. Závěr

[32] S ohledem na výše uvedené tedy Úřad konstatuje, že žadatelovu stížnost shledal důvodnou, neboť povinný subjekt nedostal svým povinností vyplývajícím z InfZ řádně odůvodnit výzvu k úhradě, čímž svůj nárok požadovat úhradu nákladů spojených s vyřízením jednotlivých žádostí ztratil. Vzhledem k uvedené skutečnosti tak Úřadu nezbylo než požadovanou výši úhrady v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. b) InfZ snížit na 0 Kč.

[33] Úřad s ohledem na dikci ustanovení § 16a odst. 7 písm. b) za středníkem InfZ zkoumal, zda je v uvedeném případě dán důvod pro postup dle § 16 odst. 5 téhož zákona. Úřad musí přihlídnout k tomu, že řádné vyřízení a posouzení žádosti patří primárně do pravomoci povinného subjektu a nadřízený orgán jej nemůže v rámci své přezkumné činnosti v plném rozsahu nahrazovat. Pokud by tak v rámci druhostupňového rozhodnutí Úřad učinil, žadatel by byl zkrácen na svém právu obrany a možnosti podat proti případnému rozhodnutí o odmítnutí žádosti řádný opravný prostředek. Takový postup by vedl k porušení zásady dvojinstančnosti správního řízení.

[34] S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

Praha 20. srpna 2026

Mgr. Lenka Kopřivová
vedoucí oddělení rozhodování

Rozdělovník:

- 1.
2. Fakultní nemocnice Bulovka, Budínova 67/2, 180 81 Praha 8, ID DS: n9hiez m